

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Tirol – Austria) – Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein/Amt der Tiroler Landesregierung

(Sprawa C-601/22 ⁽¹⁾, WWF Österreich i in.)

(Odesłanie prejudycjalne – Ważność i wykładnia – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Dyrektywa 92/43/EWG – Artykuł 12 ust. 1 – System ścisłej ochrony gatunków zwierząt – Załącznik IV – Canis lupus (wilk) – Równe traktowanie państw członkowskich – Artykuł 16 ust. 1 – Zezwolenie krajowe na odłów danego okazu dzikiego zwierzęcia z gatunku Canis lupus – Ocena stanu ochrony populacji danego gatunku – Zasięg geograficzny – Ustalenie szkody – Zadawalająca alternatywa)

(C/2024/5196)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Tirol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Strona pozwana: Amt der Tiroler Landesregierung

Sentencja

- 1) Badanie pierwszego pytania nie wykazało niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r., w związku z załącznikiem IV do dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17.
- 2) Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17, należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim warunek, zgodnie z którym odstępstwo przyznane na podstawie tego przepisu nie może szkodzić zachowaniu populacji danych gatunków we właściwym stanie ochrony w ich naturalnym zasięgu, może podlegać ocenie z uwzględnieniem, w świetle dostępnych danych, poziomu regionu biogeograficznego, który przekracza granice państwowe, tylko wtedy, gdy wcześniej stwierdzono, że odstępstwo to nie zagraża utrzymaniu takiego właściwego stanu ochrony na poziomie lokalnym i krajowym danego państwa członkowskiego.
- 3) Artykuł 16 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17, należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tym przepisie pojęcie „poważnych szkód” nie obejmuje przyszłych szkód pośrednich, których nie można przypisać danemu okazowi gatunku zwierząt, który jest przedmiotem odstępstwa przyznanego na podstawie tego przepisu.
- 4) Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17, należy interpretować w ten sposób, że w ramach ustalenia istnienia „zadawalającej alternatywy” w rozumieniu tego przepisu właściwe organy krajowe są zobowiązane do dokonania oceny, na podstawie najlepszej dostępnej wiedzy naukowej i technicznej, innych możliwych rozwiązań, z uwzględnieniem w szczególności ich skutków gospodarczych, przy czym skutki te nie mają decydującego charakteru, oraz poprzez ich wyważenie z ogólnym celem zachowania lub odtworzenia we właściwym stanie ochrony danego gatunku zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. C 441 z 21.11.2022.